

med, at Forslaget har fundet en særlig velvillig Modtagelse fra Høires Side i Salen. Og den Forudsætning, hvorfra jeg gik ud ved Fremførelsen af Forslaget, forekommer mig uretlig at vise sig som havende været mindre solid. Jeg forudsatte det som en Erfaring fra tidligere Forhandlinger, at selve Formaalet, som dette Lovforslag har, nemlig Gjemmeførelsen af Regler for den mellemkommunale Bessatning, var Noget, hvorom man fra alle Sider var enig, og at det kun var i Udførelsen deraf, man var uenig, og at det var det, som havde foranlediget, at Sagen ikke alt var bleven gennemført. Jeg maa sige, at efter de Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Ministers Side saavel som fra forskellige Lædere fra Høire, har jeg rigtignok faaet det Indtryk, at Enigheden om selve Maalet er af høist tvivlsom Natur; men forsaavidt er allerede det et Fremskridt ved Behandlingen iaar fremfor tidligere. Tidligere har der i den Henseende været Beredvillighed til at forsøge at tilveiebringe Veie, ad hvilke man kunde naae Maalet, og man har fra forskellige Sider her i Salen fremsat Forslag, som ikke have været overordentlig afvigende fra hinanden, og ved hvilke vi mulig ad den ene som ad den anden Veie kunde have naaet Maalet. Nu stiller Sagen sig betydelig anderledes. Den høitærede Indenrigsminister stiller i Spidsen for sin Betragtning den Udtalelse, at Regjeringen maatte som Betingelse for Gjemmeførelsen af den mellemkommunale Bessatning kræve ensartede Bessatningsregler i alle Kommuner. Den høitærede Minister, antager jeg, har med denne Udtalelse stillet sig paa den samme Basis, som Indenrigsministeren i 1872—73, der foreslog den noget begrænsede Indtægtsstat gennemført i alle Kommuner, idet jeg ikke kan gaa ud fra, at den ærede Minister ønskede paa sit Standpunkt Gjemmeførelsen af en Formues- og Leilighedsstat i Kjøbenhavn. Jeg vil nemlig indrømme, at, hvor heldig end Formues- og Leilighedsstat i og for sig er, er den vistnok ikke gennemførlig i en Stad som Kjøbenhavn. Men idet jeg altsaa efter den Modtagelse, som Regjeringsforslaget i 1872—73 fik her i Salen, gaar ud fra, at Tilveiebringelsen af ensartede Regler ikke kan gaa ud paa at gennemføre Formues- og Leilighedsstaten i Kjøbenhavn og at slaa den fast i Kjøbstæderne, at altsaa Tanken maa være den omvendte, tror jeg, at en saadan Erklæring maa her betragtes som ensbetydende med, at det er umuligt at naae til en mellemkommunale Bessatning; thi jeg er overbevist om, at Folkethinget hverken i sin nuværende Sammensætning, og jeg haaber heller ikke i en tilkommende Sammensætning, vil gaa ind paa at gennemføre en Indkomststat i Landets Kommuner. Altsaa, under Belysning af denne Erklæring kan jeg ikke sige sig mere rettere, end at Enigheden om Formaalet med Hensyn til den mellemkommunale Bessatning stiller sig høist tvivls-

som. Andre Udtalelser fra flere ærede Lædere gaa ud paa det Samme. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Scavenius) stillede sig imidlertid i bestemt Modfatning til Regjeringsforslaget af 1872—73, idet han erklærede sig som en afgjort Modstander af enhver Tanke om at partere Skattebyerne, det vil sige at hjemle de forskellige Kommuner Ret til at beskattede de samme Personer. Det var jo Gjemmelsen i Regjeringsforslaget i 1872—73 som i tidligere Forslag her fra Thingets Side. Det ærede Medlem erklærede sig bestemt derimod. Han erklærede sig ligeledes bestemt imod det her foreliggende Forslag, som ikke gaar ud paa at foretage nogen Partering, men paa at lade den enkelte Skattebyder fuldstændig ligne i en Kommune. Altsaa, naar han erklærede sig mod begge disse Veie, saavel mod Skattebyderens Enhed som mod hans Tvedeling eller Tredeling, skjønner jeg ikke rettere, end at det ærede Medlems Erklæring gaar ud paa, at han ingen mellemkommunale Bessatning vil have, thi en af de to Veie er man aldeles tvungen til at gaa. Altsaa det ærede Medlem erklærede sig mod mellemkommunale Bessatning. Det ærede Medlem nikkede; jeg har altsaa forstaaet hans Tanke rigtig. Jeg vilde kun ønske, at han med sin sædvanlige Klarhed havde udtalt, at han var en Modstander af den mellemkommunale Bessatning; men det ærede Medlem sagde det paa en mere indirekte Maade, idet han udtalte, at han maatte ønske at vende tilbage til Næringskatten. Det var en Udtalelse, som jeg forsaavidt fatter Pris paa, som det altid er en Fordel at komme til større Klarhed i Standpunkterne ligeoverfor hinanden. Altsaa det ærede Medlems Program er: Forsaavidt der skal foretages nogen Forandring, da Tilbagevenden til Næringskatten. Jeg skal nu forøvrigt ikke komme nærmere ind paa den gamle Strid om Næringskatten. Jeg tror, at man derved kun har nævnet Navne, som i og for sig ikke have stor Betydning; thi det kan jo ikke være Meningen i og for sig at beskattede Næringskatten; det maa dog være Meningen at beskattede Indtægten, og forsaavidt bliver det til Syvende og sidst en Strid om Ord. Jeg vil ikke reise hele denne Forhandling om Næringskatten; den gik jeg rigtignok ud fra var saa udebatteret ved Forhandlingerne i sin Tid før 1863, saa at det maa kun forundre, at vi efterhaanden avancere saa vidt, at selv Omsæt om en Tilbagevenden til den gamle Næringsstat kan fremkomme. Fra det Dieblit Næringsfriheden var givet, har jeg betragtet det som en Selvfølge, som en Naturlighed, at ogsaa Næringskatten maatte falde bort. Det ærede Medlem for Aalborg Amt's 2den Valgkreds (H. Steffensen) sluttede sig til Indenrigsministerens Udtalelser, og mod ham gjælder det Samme, som jeg udtalte ligeoverfor den ærede Minister. Men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste